

РЕШЕНИЕ

№ 5269

гр. София, 25.08.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 25 състав,
в публично заседание на 31.05.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Боряна Петкова

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **11630** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 - чл.178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр.40, ал.1 от Закона за достъп до обществена информация (ЗДОИ).

Образувано е по жалба на адв. А. К., като пълномощник на Р. Л. Г. от [населено място], срещу РЕШЕНИЕ №3672/05.11.2020г. на заместник главен прокурор при Върховната касационна прокуратура (ВКП).

В жалбата са изложени доводи за недействителност на оспорваното Решение от които може да се направи извод, че се претендира несъответствие на административния акт с материалноправните норми и с целта на закона. Жалбоподателката поддържа, че исканата от нея информация е обществена по смисъла на чл.2 ЗДОИ, а обратният извод до който е достигнал заместникът на главния прокурор, намира за неправилен. Твърди, че главният прокурор е представил пред председателя на Народното събрание (НС) експертно становище в което липсват подробни аргументи относно предложените с него съществени изменения в Наказателно – процесуалния кодекс (НПК). Смята, че поради липса на съществени мотиви в представеното от главния прокурор експертно становище исканите от нея документи - становища, доклади и сравнително-правен анализ, ще дадат възможност на гражданите да си съставят мнение по отношение дейността на Прокуратурата – основателни ли са предложените изменения в НПК и наложително ли е било предприемане на действия от страна на органа на съдебната власт за промени в уредбата на наказателното производство. Смята, че достъпът до исканата информация ще послужи за повишаване на

прозрачността в дейността на Прокуратурата. Изтъква, че в процесното Решение липсват аргументи довели до ограничаване на достъпа до информацията, искана в т.5 от Заявлението. Претендира също, че по отношение на търсената информация е налице надделяващ обществен интерес, поради което и достъпът до нея не може да бъде ограничаван. Лично и чрез процесуалния си представител адв. Д. моли съда да отмени оспорваното Решение и да осъди ответника да ѝ възстанови сторените разноски по водене на делото, съгласно представен списък.

Ответникът – ЗАМЕСТНИК на главния прокурор на РБългария при Върховната касационна прокуратура (ВКП), оспорва жалбата. Чрез процесуалния си представител юрк. М. поддържа, че постановеният изричен отказ за предоставяне на търсената информация е законосъобразен и не са налице основания за отмяна. Претендира за разноски. Доводи за неоснователност на жалбата излага и в представени по делото писмени бележки по същество на спора.

СЪДЪТ, след като обсъди доводите на страните и събраните писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Със Заявление, подадено по електронен път на 27.10.2020г. и регистрирано в Прокуратурата с вх. №3672/28.10.2020г., жалбоподателката Г. е поискала от главния прокурор на РБългария да ѝ предостави достъп до следната информация:

- 1) Мотивирано становище на д-р И. Ц., изготвено по възлагане от Прокуратурата на РБългария (ПРБ) във връзка с предложения за промени в НПК по доклад на работна група по Заповед №РД-09-48/08.06.2020г. на главния прокурор на РБългария.;
- 2) Становище на проф. Н. Ф., изготвено по възлагане от ПРБ във връзка с предложения за промени в НПК по доклад на работна група по Заповед №РД-09-48/08.06.2020г. на главния прокурор на РБългария.;
- 3) Сравнително – правен анализ (България: Франция/ Германия/ Италия), изготвен по възлагане от ПРБ във връзка с предложения за промени в НПК по доклад на работна група по Заповед №РД-09-48/08.06.2020г. на главния прокурор на РБългария от Щ. Н., главен асистент д-р, секретар на секция в Съюза на учените в България.;
- 4) Становище на проф. д.ю.н. Г. М., изготвено по възлагане от ПРБ във връзка с предложения за промени в НПК по доклад на работна група по Заповед №РД-09-48/08.06.2020г. на главния прокурор на РБългария.;
- 5) Доклад на работната група от прокурори във ВКП, Военно-апелативната прокуратура (В.) и Апелативна прокуратура – С., създадена със Заповед №РД-09-48/08.06.2020г. на главния прокурор на РБългария.

В Заявлението е указана и предпочитаната форма за предоставяне на достъп до исканата информация – в електронен формат на електронна поща: [електронна поща]. С оспорваното Решение, на основание чл.28, ал.2, чл.37, ал.1, т.1, предл. 3⁻¹⁰ във вр. с чл.13, ал.2, т.1 и чл.2, ал.1 ЗДОИ е отказан достъп до информацията, поискана в т.5 от Заявление с вх. №3672/28.10.2020г. Според мотивите на административния акт информацията, поискана в т.1, т.2 и т.4 от Заявлението, не е обществена по смисъла на чл.2 ЗДОИ, тъй като не е свързана с обществения живот в страната и няма да даде възможност на гражданите да си съставят собствено мнение за дейността на прокуратурата. Административният орган е приел, че информацията, описана в т.3 от Заявлението също не би могла да даде възможност на гражданите да направят извод

относно същинските правомощия на Прокуратурата като част от държавния апарат. По отношение на информацията, поискана в т.5 е обоснован извод, че същата е служебна обществена информация, достъпът до която следва да бъде ограничен, съгласно чл.13, ал.2 ЗДОИ и по отношение на която не е налице надделяващ обществен интерес.

При така установените факти, съдът намира от правна страна следното:
Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Насочена е срещу административен акт, който подлежи на съдебен контрол за законосъобразност, съгласно изричната разпоредба на чл.40, ал.1 ЗДОИ.

Подадена е в преклузивния срок за оспорване на административните актове от лице с правен интерес.

Разгледана по същество жалбата е ОСНОВАТЕЛНА.

Като взе предвид изложените от жалбоподателката доводи за недействителност и извърши проверка на административния акт на всички основания за законосъобразност, съдът обосновава следните изводи:

Решение №3672/05.11.2020г. е издадено от компетентен орган, в кръга на предоставените му правомощия. За установяване на това обстоятелство по делото е приета Заповед №РД-04-208/12.06.2020г., с която на основание чл.138, т.1 и т.2 от Закона за съдебната власт (ЗСВ), главният прокурор е упълномощил заместник главен прокурор К. Ф. да постановява актове по чл.28, ал.2 ЗДОИ за предоставяне или отказ от предоставяне на достъп до обществена информация, създавана и съхранявана ВКП, В., Националната следствена служба (НСлС) и Администрацията на главния прокурор.

Актът е в предписаната от закона форма и при издаването му не са допуснати нарушения на административнопроцесуалните правила, които да бъдат определени като съществени по смисъла на чл.146, т.3 АПК.

Решаващият състав на съда приема, че процесният отказ за предоставяне на информация е постановен в противоречие с материално-правните норми и с целта на закона.

Според определението за „обществена информация”, дадено в чл.2, ал.1 ЗДОИ, това е всяка информация, свързана с обществения живот в Република България, която дава възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона лица. По своя характер обществената информация, създавана и съхранявана от органите и техните администрации, е официална и служебна. По смисъла на ЗДОИ официална е информацията, която се съдържа в актовете на държавните органи и на органите на местното самоуправление при осъществяване на техните правомощия, а служебна е тази, която се събира, създава и съхранява във връзка с официалната информация, както и по повод дейността на органите и на техните администрации.

Незаконсъобразен е изводът на заместника на главния прокурор, че информацията, поискана в т.1, т.2, т.3 и т.4 от Заявлението за достъп, не е обществена по смисъла на чл.2 ЗДОИ, поради което и не попада в приложното поле на закона.

От приетото по делото Експертно предложение за изменения в НПК, внесено от главния прокурор с писмо до председателя на 44^{-то} Народно събрание вх. №027-00-4/13.10.2020г., е видно, че исканите Мотивирано становище на д-р И. Ц., Становище на проф. Н. Ф., Сравнително – правен анализ и Становище на проф. д.ю.н.

Г. М., са изготвени по възлагане на главния прокурор и са мотивирали част от предложенията на Прокуратурата за измененията в НПК. Анализите и оценките на нормативната уредба в областта на наказателното право и формулирането на предложения за усъвършенстване на системата от правни норми, уреждащи отношенията при осъществяване на държавната принуда, несъмнено попада в обхвата на дейността на главния прокурор, който съгласно чл.126, ал.2 от Конституцията на РБългария осъществява надзор за законност и методическо ръководство върху дейността на всички прокурори. Според чл.138, ал.1, т.1 от Закона за съдебната власт (ЗСВ) главният прокурор ръководи и представлява прокуратурата, включително когато по искане на Народното събрание или по своя инициатива внася в Народното събрание доклади за дейността на прокуратурата по прилагането на закона, противодействието на престъпността и реализирането на наказателната политика (чл.138а, ал.2 ЗСВ).

При това, представеното от главния прокурор Експертно предложение за изменения в НПК съдържа официална обществена информация, а изготвените във връзка с него становища на специалисти в областта на наказателното право и сравнително правен анализ, представляват служебна обществена информация, тъй като са създадени и се съхраняват във връзка с официалната информация въз основа на изрично възлагане от главния прокурор. От информацията, съдържаща се в документите по т.1 – т.4 от Заявлението гражданите ще могат да си съставят мнение за дейността на главния прокурор и на Прокуратурата като цяло, доколкото въпросните становища и сравнителен анализ са мотивирали предложените изменения в основния процесуален закон – НПК.

Няма спор между страните, че информацията съдържаща се в Доклада на работната група от прокурори във ВКП, В. и Апелативна прокуратура – С. (т.5 от Заявлението), е обществена и е служебна по своя характер.

Според изричната норма на чл.13, ал.1 ЗДОИ достъпът до служебна обществена информация е свободен и може да бъде ограничаван само в изчерпателно посочените случаи в ал.2, т.1 и т.2: когато информацията е свързана с оперативната подготовка на актовете на органите и няма самостоятелно значение (мнения и препоръки, изготвени от или за органа, становища и консултации) и/или съдържа мнения и позиции във връзка с настоящи или предстоящи преговори, водени от органа или от негово име, както и сведения, свързани с тях, и е подготвена от администрациите на съответните органи. Налице е обаче абсолютна забрана за ограничаване на достъпа да служебна обществена информация, когато по отношение на нея има надделяващ обществен интерес.

Действително в случая информацията, посочена в т.1 – т.4 от Заявлението за достъп съдържа становища изготвени за Прокуратурата и по принцип достъпът до нея може да бъде ограничен. Настоящият решаващ състав приема обаче, че по отношение на тази информация действително е налице надделяващ обществен интерес по смисъла на определението, дадено в §1, т.6 ДР ЗДОИ и предоставянето ѝ ще съдейства за повишаване на прозрачността и отчетността на Прокуратурата. Както беше отбелязано становищата и сравнително-правният анализ, са част от основанията за предлаганите изменения в НПК, изготвени са по възлагане на главния прокурор и заедно с Доклад на работната група, създадена със Заповед №РД-09-48/08.06.2020г., ще дадат възможност на заинтересованите граждани да си съставят цялостна преценка за дейността на Прокуратурата във връзка с дейността ѝ по прилагането на закона,

противодействието на престъпността и реализирането на наказателната политика.

По изложените доводи, съдът приема, че Решение №3672/05.11.2020г., е незаконосъобразен административен акт и като такъв следва да бъде отменен, а преписката върната за ново произнасяне и предоставяне без ограничения на информацията по т.1 – т.5 от Заявлението за достъп от 28.10.2020г.

При този изход на спора и на основание чл.143, ал.1 АПК на жалбоподателката се дължат разноски в размер на 510 (петстотин и десет) лева – за държавна такса и за адвокатско възнаграждение, съгласно представения списък и доказателства за извършването им.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 във вр. с чл.173, ал.2 АПК и чл.40, ал.3 ЗДОИ, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, Второ отделение, 25^{-ти} състав,

РЕШИ

ОТМЕНЯ РЕШЕНИЕ №3672/05.11.2020г. на заместника на главния прокурор при Върховната касационна прокуратура.

ИЗПРАЩА административната преписка на заместника на главния прокурор при Върховната касационна прокуратура за ново произнасяне и предоставяне на информацията по т.1 – т.5 от Заявление с вх. №3672/28.10.2020г., в 7 дневен срок от съобщението.

ОСЪЖДА Прокуратурата на РБългария, представлявана от главния прокурор, с адрес: 1000 С., [улица], да заплати на Р. Л. Г., ЕГН [ЕГН], сумата от 510 (петстотин и десет) лева – разноски по адм. дело №11630/2020г.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

СЪДИЯ

Боряна Петкова